

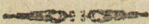
Има тамъ още живы светии пѣкопъ мѣжи които както и азъ видѣхъ лицето на Спасителя, и желахъ да ги видѣмъ преди да умрѣмъ.

— Нощта е много студена като за възраста ти, отче, и пѣтътъ е далечъ и пѣленъ отъ разбойници; остани тука до зора.

— Любезно чедо, че какво ли има въ тѣзи торба което да може да привлече разбойницитѣ? Нощта и тишината сж стѣлбата около която са събиратъ ангелскитѣ полкове, и чрезъ покровителството ѝ ще могъ да видѣмъ на сънъ лицето на Вышній. Е! никой не може да си въобрази каква е радостта на пѣтника въ траяньето на священното му пѣтуваніе; той не познава що е страхъ, той не мисли за опасности, защото Богъ е съ него! Писъкътъ на вѣтъра му принося радостны извѣстія, лѣсоветѣ спѣтъ подъ крѣпкото крыло на Вседържителя, звѣздытъ сж азбукето небесно, поручителство на божіята любовь, обѣтованіе на безсмъртіето. Нощта е денъ на благочестивыя пѣтникъ.

И туй като рече светыйтъ старецъ прегърна Апикида, и като си зе торбичката и жезла трѣгна си въ пѣтя съ стѣпки бавны и съ очи наведены къмъ земята, до него тичаше и кученцето като подскачаше весело.

Новопросвѣтениыйтъ останж съ очи обѣрнѣты къмъ добродушныя пѣтникъ, чакъ докато сѣнката на лѣса затули образа му. Щомъ са показахъ звѣздытъ той са съвзе отъ замисляньето си и припомни условіята си съ Олинеа.

ГЛАВА 5.

Либичето

Неговитѣ слѣдствія.

Като са върнѣ Главкъ у дома си намѣри Недія сѣднѣла въ колнадага на градината. Тя го чакаше тамъ защото искаше да го вида, ако са върнѣше той скоро; безпокойна, смутена, предсмотри-телна тя бѣ са рѣшила да са въсползува отъ първыя удобенъ случай за да употреби либичето което бѣ отнела отъ Юлія, но въ сжщото време ти желаше отдалечаваньето на този случай. Странно смѣсенъ отъ смѣлость и страхъ . . . и кой въ младостта си не го е осѣщаль? Колко пѣти въ нѣжныя си възраст, или въ утреннытъ разходкы или въ вечернытъ събранія са е случвало да тър-